

sedo povedati, kjer se gre za načela resnice in pravice, recimo za nedotakljive naše narodne pravice, tega nikdar ne smemo imenovati miroljubnega — tak človek je izgubil vsako pravo na spoštovanje med poštenimi ljudmi! Kdor hoče razumeti, ta razume.

Novo leto nam torej ne sme biti znamenje miru. Novo leto, kakor sploh vsako leto v človeškem življenju, bodi vsem poštenim ljudem opomin: V življenju ni miru! Življenje je večni boj za pravico in proti krivici! Kdor v tem boju več deluje, kdor kaže več ljubezni do pravice, več gorečnosti za dobro delo, ta si je boljši del izbral!

Za narodne svoje pravice pa moramo delati vsi brez izjeme. Ne samo slovenski meščan, tudi slovenski kmet, slovenske kmetice, krepki slovenski fantje in mile slovenske deklice, vsak kolikor in kjer more. Kako, to ve vsak prav dobro sam.

Geslo vam bodi: Občujite samo z narodno značajnimi ljudmi, z drugimi ne več kakor je ravno potreba!

Geslo vam bodi: Kjer je le mogoče, pošljite svoje slovenske otroke v slovenske šole! Berite samo poštene slovenske časnike, lažljivih in grdih se pa ogibajte!

Deželni zbor.

L. 1861. so se v prvič vršile volitve v deželni zbor štajerski. Marsikoga vtegne zanimati, če podamo v naslednjem imena deželnih poslancev, ki so zastopali v pretečenih 41 letih kmetijske občine na Spodnjem Štajerskem:

Volilni okraj Celje: 1861 dr. Mörtl Jan., 1865 dr. Razlag, Wolf Jožef, 1862 Reisinger, 1863 Lichtenegger. 1867 dr. Razlag, Žuža Ivan, Lipold Janez. 1870 dr. Vošnjak Jožef, dr. Dominkuš Ferd. 1871 dr. Vošnjak Jožef, dr. Dominkuš Ferd. 1878 Žolgar Mihael, dr. Dominkuš Ferdinand. 1884 Vošnjak Mihael, dr. Dominkuš Ferd. 1887 dr. Serneč Jožef. 1890 Vošnjak Mihael, dr. Serneč Jožef. 1896 dr. Serneč Jožef, dr. Dečko Ivan. 1902 dr. Dečko Ivan, dr. Hrašovec Jurij. — Maribor: 1861 pl. Feyrer Al., Löschnig Mihael. 1867 dr. Dominkuš Ferdinand, Seidl Konrad, dr. Vošnjak Jožef. 1870 Seidl Konrad, Brandstetter Friedrich. 1871 Seidl Konrad, Brandstetter Friedrich, 1876 dr. Radej Franc. 1878 Flucher Janez, dr. Radej Franc. 1884 baron Gödl Lanoy, Herman, dr. Radej Franc. 1890 Robič Franc, dr. Radej Franc. 1896 Robič Franc, Lendovšek Mihael. 1902 Robič Franc, Roškar Jan. — Ptuj: 1861 Herman Mihael. 1867 Her-

man Mihael. 1870 Herman Mihael. 1871 Herman Mihael. 1878 Herman Mihael. 1884 Raič Božidar, 1886 dr. Jurtela Franc. 1890 dr. Jurtela Franc. 1896 dr. Jurtela Franc. — Ljutomer: 1861 Globočnik Anton. 1867 dr. Prelog Mat. 1870 Kukovec Janez. 1871 dr. Serneč Janez. 1878 Kukovec Janez. 1884 Kukovec Janez. 1890 dr. Dečko Ivan. 1896 dr. Rosina Franc. 1902 Kočevar Janez. — Slovenjigradec: 1861 Lohninger Matija. 1867 Rak Jožef. 1870 Adamovič de Cepin Karol. 1871 Adamovič Karol, 1874 Schmidt Feliks. 1878 dr. Schutz Jožef. 1884 dr. Schutz Jožef. 1890 dr. Lipold Ivan. 1896 Vošnjak Ivan. 1902 Vošnjak Ivan. — Brežice: 1861 Janeschitz Janez. 1867 Lenček Alojz. 1870 Kosar Franc. 1871 Janeschitz Janez, 1874 Žnidarski Ignac. 1878 Žnidarski Ignac. 1884 Jerman Jožef. 1890 Jerman Jožef. 1896 Žičkar Jožef. 1902 Žičkar Jožef.

Zadnja leta se niso naši deželni poslanci več vdeleževali deželnega zbora. Vzrokov, zakaj tega niso storili, ne bomo tukaj navajali. Slovensko ljudstvo je pri zadnjih volitvah meseca novembra popolnoma odobravalo to postopanje naših poslancev. Novoizvoljeni poslanci so pri svojem shodu 19. decembra v Mariboru to posebej povdarjali in izrekli, da njim je tudi zdaj od njihovih volilcev čisto na prosto voljo dano, naj storijo po svojem najboljšem prepričanju ter naj vstopijo v deželni zbor ali se ga naj izogibajo, kakor se njim z ozirom na koristi našega naroda boljše dozdeva.

Sklenili so, da vstopijo. V posebni izjavi bojo pri svojem vstopu naznanili, da so pripravljeni, sodelovati pri posvetovanju o deželnih zadevah, dokler njim bo to-le mogoče.

Prva seja.

Dne 29. m. m. so se zbrali novoizvoljeni poslanci štajerski k prvi seji. Pozornost so obudili slovenski poslanci, katerih že dolgo več niso videli v Gradcu, in pa bauernbündlarji, katerih je prišlo tokrat 7 v deželni zbor, a prej je bil le jeden bauernbündlar. Cesarski namestnik grof Clary pozdravi vse poslance, posebno pa poslance slovenskega naroda in izrazi svoje veselje, da so zopet prišli v Gradec. Potem predstavi zbornici deželnega glavarja grofa Attemsa in njegovega namestnika dr. Fr. Jurtela. Tudi deželni glavar grof Attems pozdravi zbornico in omenja, da je zbornica polnoštevilno zasedena, ker so tudi Slovenci prišli zopet v Gradec. Zbornica si izvoli zapisnikarjem dva Nemca Erberja iz Mute in graškega advokata dr. Hofmanna

Wellenhof. Overovateljem so izvoljeni sami trdi Nemci Hackelberg, Sutter, Lenko in Daniel.

Izjava slovenskih poslancev.

Napeta pozornost je nastala v zbornici, ko se vzdigne slovenski poslanec in glavarjev namestnik dr. Jurtela ter govori — v nemškem (!!) jeziku v imenu slovenskih poslancev sledečo izjavo: Slovenski poslanci smo v prejšnjem zasedanju zapustili deželni zbor iz razlogov, ki smo jih ob svojem času tudi razložili, ter nismo več prihajali v deželni zbor. Če smo sedaj ob začetku novega zasedanja zopet vstopili v deželni zbor, čeravno še razlogi, ki so bili prej za nas merodajni, niso izginili, storili smo to, da še enkrat poskusimo, da se pritožbe in opravičene zahteve slovenskega naroda v prosvetnem in gospodarskem oziru uvažujejo, posebno glede deželnega reda in deželnega volilnega reda, s katerima se sedaj godi velika krivica slovenskemu narodu.

Cela zbornica je tiho poslušala izjavo slovenskih poslancev.

Različni predlogi.

Poslanec dr. Deršata poroča o začasnem proračunu, ki se mora še pred novim letom sprejeti. Njegov predlog se sprejme. Slovenci so glasovali proti.

Poslanec Robič in tovariši so predložili predlog o spremembi deželnega reda in deželnega volilnega reda.

Poslanec Žičkar stavi predlog, da se ustanovi kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom.

Na to se je zasedanje odgodilo in deželni glavar je želel poslancem veselo novo leto!

Državni proračun za l. 1903.

(Konec.)

Stroški železničnega ministrstva znašajo 243 milijonov 388 810 K, vsi dohodki so proračunjeni na 283 milijonov 740 380 K, železnični minister ima plače 40 000 K, vse osobe železničnega ministrstva skupaj: 2 milijona 661.760 kron.

Poljedelsko ministrstvo. Stroški so proračunjeni na 17 milijonov 867.013 K, dohodki (iz državnih gozdov itd.) 14 milij. 865.660 K.

Pravosodno ministrstvo. Vsi stroški: 72 milijonov 326 691 K, minister dobi 40.000 K 2 sekcijška šefa skupaj 42 000 kron, vse osobe v ministrstvu: 648 700 K.

Najvišje sodišče potrebuje 1.326.200 K. Stroški za sodišča na Štajerskem znašajo:

ljico z biseri. Te vrste naročila niso pri nas nič kaj nenavadnega, zatorej sem vzel bisere in jih s škatljico vred zaklenil v predalček. Danes, v nedeljo, se ne dela nič v moji trgovini. Prostori ležijo v pritličju mojega privatnega stanovanja. Navadno ni v nedeljo nikogar v mojo trgovino, zato sem se podal danes ob treh popoldne v ta kraj, da bi nemoten pisal par nujnih pisem. Kar pride — kdo bi popisal moje začudenje — gospica Tilčnik nasproti.

»Nemogoče!»

»Tudi jaz sem komaj verjel mojim očem. Vprašam jo jezno, kaj išče tukaj, na kar mi pove, da sem jo dal ob treh popoldan poklicati v trgovino. Ko sem ji povedal, da to ni res, se je ustrašila in začela jokati. Kdo pa je prinesel to vest, jo vprašam? — »Nek fant je prišel, mi odgovori, pred kakima dvema urama ter mi povedal. Čudila sem se, kako je to mogoče, ker se do sedaj še ni nikoli pripetilo, vendar sem šla ter vas čakam že četrte ure. Ravno kar sem hotela k vam, vas vprašati, česa želite. Jezno sem ji rekel, naj odide, in zdelo se mi je, da se je zaničljivo nasmehnila, ko je zapustila sobo. V prvem hipu mi je postalo žal, da sem tako ravnal, pa takoj mi je šinila misel v glavo, grozna misel, da sem kar planil s stola in odprl predal — toliko da nisem padel, tako

sem se ustrašil — škatljica z biseri je izginila.«

»Mislim sem si«, dostavi grenko nadzornik. »Je pa bil predal zaklenjen?«

»Seveda, ker sem ga vsakokrat zaklenil. In tudi je bil zaprt, ko sem tatvino zapazil. Odpreti se je moralo s ponarejenim ključem.«

»Odkod naj bi dobila Tilčnik ponarejeni ključ?«

Trgovec zmaje z ramama.

»Kaj jaz vem? Njen ženin je ključavničar —.«

»Tudi njega poznam. On je priden in pošten mladenič, o katerem se ne more reči nič slabega. In vendar — nerazumljivo, zelo nerazumljivo! — Vi seveda želite, da se začne hišna preiskava?«

»In sicer takoj brez odlašanja«, zakliče Likavec razburjeno. »Zato sem prišel k vam. Ako bi se ne slo za bisere, bi tega nikdar ne naznanil — te pa moram najpozneje do jutri imeti, drugače je uničena moja trgovina!«

»To vem«, odgovori Frančič. »Pa tega si ne morem misliti«, mrmra globoko zamišljen, hodeč po sobi gori in doli. »Ali osebnih upliv na Jelico nima nobenega vspeha?«

»Prepričan sem, da je vse zastoj. Ona je zapeljana in tudi ne bode nič pristala.

Neumno dekle — z veseljem bi ji še dvojno svoto od ukradenih reči posodil.«

»Ali boste pri hišni preiskavi prisostvovali?«

»Za celi svet ne! Pogled jokajočega dekleta bi ne mogel prenesti. — Njena mati je poštna ženska in — če bi — ne!«

Nadzornik privoli: »Vidim, da ni drugače«, reče čez nekaj časa s težkim srcem.

»Tako grem na delo, gospod Likavec. Še danes dobite od mene poročilo.«

Likavec odide, policijski nadzornik se pa odpravi na preiskavo.

III.

V stanovanju vdove Tilčnik se je zbrala majhna, pa vesela družba. Na častnem mestu, na divanu sedita ženin in nevesta. Jelica, lepo, vitko, plavoooko dekle, z radostnim smehom na ustnicah in zraven nje Anton Veselič, nje ženin, tri ali štiri leta starejši, širokopleč. Nato so se vrstili prijatelji Antona in dve prijateljici Jelice, v sredi teh pa 16letni brat in dvanaest ter štirinajstletni sestričini srečne neveste.

Od vseh je bila Jelica jedina, ki ni bila prav vesela. Sestanek z gospodarjem, ki ji je prišel nepričakovano, ji ne gre iz spomina. Sili se vtopiti v misli ljubezni in sreče na strani ženina.